

er af Ilden Vigtighed; thi navnlig paa Frestberiksværts Gods, med Hensyn til hvilket der er en Resolution af December 1848, som udtryffeligen udvider Resolutionen af 1846 til disse Steder, skjøndt de ligge paa Hovedgaardsjord, er der endeel Steder, som vitterligt maae bruges deels til Kirkegaardsjord og deels til andet saadant Niemed. Saavidt jeg husker, er det 19 Steder af dette Slags, som paa dette Gods ikke vilde kunne gaae over i Bedkommendes Eie. Nu er det naturligtvis ikke Meningen, fordi man søger til Fordeel for disse Fæstesteder at udvide Loven af 1851, at man derfor har villet fratage Besidderne noget af den Begunstigelse, som i de ældre Forhold var tilstede for dem, og det er derfor ialtsald nødvendigt, at Udvalget, hvis det vil gaae denne Vej, og ikke vil holde sig til Resolutionen af 1ste Juli 1846, hvilket ikke i Realiteten gjør nogen synderlig Forskjel, dog gjør et Tillæg til den foreslaaede Redaction af § 4. Det turde maafee være hensigtsmæssigt, at der derom confereredes mellem Udvalget og Regjeringen, inden Sagen kommer til 2den Behandling.

Formanden: Da det Actstykke, som er fulgt med denne Sag, vil være nødvendigt til Vejledning ved Sagens forsatte Gang, vil det vistnok efter den Anledning, som af den ærede Finantsminister dertil er givet, være rigtig, om Udvalget vilde foretage den fornødne Rettelse i Actstykket med Hensyn til Forpagtningstidens Udløb for de i § 1 omhandlede 100 Tdr. Land.

Ordføreren: Jeg havde tænkt at foreslaae for den ærede Formand, om det ikke skulde være hensigtsmæssigt at lade trykke hele den Fortegnelse, som i sin Tid er tilskillet Comiteen over disse Eiendomme, da det vistnok ved tilkommende Leiligheder vil kunne være af Vigtighed at have den. Men foruden denne Feil, som er indløben, og som den ærede Finantsminister har paapeget, er der ogsaa adskillige andre Rettelser, som muligvis kunne være at foretage, navnlig med Hensyn til de Eiendomme, der ere folgte sildigere end Fortegnelsen er forfattet osv., og jeg skulde derfor tillade mig at foreslaae, om den ikke maatte tilbageleveres for i Domainecointoret at underkastes de Rettelser,

som muligens kunne være fornødne, og at den derefter maatte blive trykt.

Formanden: Maafee jeg i Anledning af hvad den ærede Ordfører yttrede maatte bemærke, at det forholder sig ganske rigtig, at et saadant Forslag fra den ærede Ordførers Side for længere Tid siden er gjort til Formanden, men at det, efter at Formanden har confereret med Finantsministeren om denne Sag, navnlig om Trykningen af denne Fortegnelse over Statens Eiendomme, er anset rigtigere og hensigtsmæssigere at opsætte Trykningen, indtil et nyt Inventarium over alle Statens Eiendomme er kommet istand, hvilket efter den ærede Finantsministers Vitringer er under Arbejde og formenes muligens at kunne komme istand til næste Rigsdagssession.

Finantsministeren: Ja, jeg veed dog ikke, at der er andre Rettelser at foretage i dette Arbejde end den, som jeg idag har paapeget, at der nemlig skal staae 1855 istedetfor 1853 paa det paagjældende Sted. At der i denne Fortegnelse staaer opført endeel Eiendomme, som ere folgte siden Fortegnelsen blev affattet, forekommer mig nemlig ikke at kunne være noget Bevis; thi, da der stedse bliver afhændet endeel af Domaineeiendommene, vil enhver saadan Fortegnelse i den Henseende altid være forsaavidt mangelfuld, som den kun kan slutte sig til et tidligere Tidspunkt, det nemlig, paa hvilket den bliver endeligt afluttet. Hvorvidt man vil finde sig foranlediget til nu allerede at lade denne Fortegnelse trykke, skal jeg henstille; men da det er et meget udførligt Arbejde at lade trykke, troer jeg, at det er bedst at udsætte det, indtil den fuldstændige Inventarielliste for alle Statens Eiendomme maatte være endelig færdig. Der er nemlig under Arbejde en Protocol, hvori alle Statens Eiendomme, ikke blot Domainerne, blive indregistrerede efter et rubrikeret trykt Schema, og man er allerede saaledes fremskredet med Arbejdet, at jeg haaber, som sagt, at den vil kunne være færdig til næste Rigsdag, i alt Fald med Undtagelse af saadanne Eiendomme, som ere tillagte Skoler, Kirker og i det Hele offentlige Stiftelser, saa at man altsaa dog med Hensyn til alle saadanne Eiendomme, som vedkomme den egentlige Statskasse, til den Tid vil kunne have